
Dokument z posiedzenia

B8-0678/2017

11.12.2017

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Afganistanie
(2017/2932(RSP))

Cristian Dan Preda, Arnaud Danjean, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Sandra Kalniete, David McAllister, Dubravka Šuica, Laima Liucija Andrikienė, Elmar Brok, Daniel Caspary, Lorenzo Cesa, Michael Gahler, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Alojz Peterle, Julia Pitera, Tokia Saïfi, Jaromír Štětina
w imieniu grupy PPE

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Afganistanie
(2017/2932(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat z dni 4 i 5 października 2016 r. wydany podczas brukselskiej konferencji w sprawie Afganistanu,
  - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Afganistanu, przede wszystkim rezolucję z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie Afganistanu, w szczególności zabójstw w prowincji Zabul¹, oraz rezolucję z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie negocjacji dotyczących umowy o współpracy na rzecz partnerstwa i rozwoju między UE i Afganistanem²,
  - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Afganistanu z dnia 18 lipca 2016 r.,
  - uwzględniając oświadczenie wydane przez przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ w dniu 14 września 2016 r. w sprawie sytuacji w Afganistanie,
  - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2210 (2015) w sprawie Afganistanu,
  - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i ESDZ do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 lipca 2016 r. pt. „Elementy strategii UE wobec Afganistanu” (JOIN(2017)0031),
  - uwzględniając wyniki międzynarodowej konferencji w Brukseli w sprawie Afganistanu w dniu 5 października 2016 r., której współprzewodniczyła Unia Europejska,
  - uwzględniając raport organizacji Human Rights Watch z dnia 13 lutego 2017 r. zatytułowany „Pakistan Coercion, UN Complicity: The Mass Forced Return of Afghan Refugees”,
  - uwzględniając Umowę o współpracy między UE a Afganistanem na rzecz partnerstwa i rozwoju podpisaną w dniu 18 lutego 2017 r., a także jej późniejszą ratyfikację przez Afganistan,
  - uwzględniając sprawozdanie roczne Human Rights Watch z 2017 r.,
  - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych dotyczące Afganistanu z dnia 16 października 2017 r.,
  - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od 2002 r. Unia Europejska i jej państwa członkowskie są

---

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0412.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0282.

zobowiązane do zwalczania terroryzmu i ekstremizmu oraz osiągnięcia trwałego pokoju, stabilności i rozwoju w Afganistanie;

- B. mając na uwadze, że UE przekazała Afganistanowi miliardy euro na pomoc humanitarną i rozwojową, a także na wsparcie w tym zakresie; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie są wspólnie największym darczyńcą dla Afganistanu, ponieważ zgodnie z deklaracjami poczynionymi podczas międzynarodowej konferencji w Brukseli w sprawie Afganistanu w latach 2017–2020 mają przekazać Afganistanowi do 5 mld EUR;
- C. mając na uwadze, że zapewnienie demokracji, praw człowieka, praworządności i dobrych rządów w okresie przejściowym w Afganistanie, a także w trakcie „dekady transformacji” (lata 2015–2024) jest kluczowe dla stworzenia stabilnego i dostatniego państwa;
- D. mając na uwadze, że powszechna korupcja, zakorzeniony nepotyzm, a także niemoc politycznie podzielonego rządu afgańskiego uniemożliwiająca osiągnięcie postępów w zakresie realizacji reform mogą ograniczyć postępy i zniweczyć dotychczasowe osiągnięcia;
- E. mając na uwadze, że cztery priorytetowe obszary UE o kluczowym znaczeniu dla osiągnięcia postępów w Afganistanie dotyczą: a) wspierania pokoju, stabilności i bezpieczeństwa w regionie; b) umacniania demokracji, praworządności i praw człowieka oraz promowania dobrych rządów i wzmocnienia pozycji kobiet; c) wspierania rozwoju gospodarczego i społecznego; d) podjęcia wyzwań związanych z migracją;
- F. mając na uwadze, że w następstwie prezydenckiego kryzysu wyborczego w 2014 r. rząd jedności narodowej zmagają się z impasem w postępach w realizacji swojego programu reform, co jest przyczyną coraz bardziej niestabilnej sytuacji politycznej;
- G. mając na uwadze, że odradzający się ruch talibów, Al-Kaida oraz nowo powstały lokalny oddział Państwa Islamskiego w Afganistanie (Państwo Islamskie Prowincji Chorasán), a także duża liczba afgańskich migrantów powracających do ojczyzny głównie z Pakistanu, mogą sprawić, że obecny brak stabilności może przerodzić się w większy konflikt, jeszcze bardziej zagrażający stabilności w regionie;
- H. mając na uwadze, że według informacji podanych przez amerykańskiego Specjalnego Inspektora Generalnego ds. Odbudowy Afganistanu (SIGAR) w okresie od stycznia do listopada 2016 r. 6785 członków sił afgańskich zostało zabitych, a 11 777 odniosło rany; mając także na uwadze, że misja Organizacji Narodów Zjednoczonych w Afganistanie (UNAMA) odnotowała 3-procentowy wzrost liczby ofiar wśród ludności cywilnej (3498 zabitych, 7920 rannych) w 2016 r. w porównaniu z rokiem poprzednim;
- I. mając na uwadze, że w ostatnich latach zwiększyła się produkcja maku w Afganistanie, a także odnotowano nagły wzrost zażywania narkotyków w sąsiednim Iranie; mając na uwadze, że nielegalny handel narkotykami jest wykorzystywany przez talibów do finansowania ich działalności; mając na uwadze, że ograniczenie lub wyeliminowanie tego handlu przyniosłoby wzajemne korzyści Iranowi i Afganistanowi; mając na uwadze, że uprawiane w Afganistanie opium jest głównym źródłem heroiny w UE;

mając na uwadze, że współpraca z Iranem i innymi krajami granicznymi, takimi jak Tadżykistan, Turkmenistan i Uzbekistan, jest niezbędna w celu dalszego ograniczenia napływu opiatów na rynki europejskie;

- J. mając na uwadze, że według doniesień Afganistan posiada niewykorzystane rezerwy minerałów o wartości od jednego do trzech bilionów dolarów; mając na uwadze, że nielegalne górnictwo stanowi główny problem, który może sprawić, że potencjalny katalizator rozwoju Afganistanu stanie się źródłem konfliktów i niestabilności; mając na uwadze, że górnictwo jest drugim co do wielkości źródłem dochodów talibów;
- K. mając na uwadze, że w ramach prowadzonej przez NATO misji *Resolute Support* dotychczasowy kontyngent żołnierzy zostanie zwiększony z 13 000 do 16 000; mając na uwadze, że w sierpniu 2017 r. Stany Zjednoczone postanowiły zwiększyć swoją obecność wojskową w ramach nowej strategii USA wobec Azji Południowej;
1. przypomina, że Afganistan jest targany trwającymi niemal 40 lat konfliktami i wojną, które doprowadziły do zniszczenia kraju, pochłonęły ponad milion ofiar i zmusiły znaczącą część ludności do uchodźstwa, sprawiając, że Afganistan stał się w rzeczywistości państwem upadłym;
  2. podkreśla, że za rządów talibów Afganistan stał się kolebką rozprzestrzeniającego się terroryzmu, czego skutkiem były tragiczne wydarzenia z 11 września; zauważa jednak, że od czasu interwencji wspólnoty międzynarodowej w Afganistanie zaszły istotne zmiany;
  3. przypomina, że Afganistan w ciągu ostatnich piętnastu lat poczynił postępy w dziedzinie polityki, bezpieczeństwa, gospodarki i rozwoju; podkreśla, że PKB na mieszkańca wzrósł pięciokrotnie, średnia długość życia wzrosła o prawie 15 lat, odnotowano także znaczny wzrost liczby dziewcząt uczęszczających do szkół w porównaniu do 2001 r. – obecnie liczba ta wynosi ok. 40 % łącznej liczby 8–9 mln dzieci; podkreśla, że powyższe postępy nie byłyby możliwe, gdyby nie poświęcenie społeczeństwa afgańskiego i zaangażowanie społeczności międzynarodowej oraz fundusze, know-how i personel w terenie;
  4. podkreśla, że poczynione postępy są bardzo kruche i odwracalne; podkreśla, że poczynienie dalszych postępów będzie wymagać dalszych reform, stabilnych stosunków z państwami ościennymi i stałego zapewniania koniecznego poziomu bezpieczeństwa i stabilności; ubolewa, że w ostatnich latach sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w Afganistanie uległa pogorszeniu, a kraj ten zmagają się z narastającą presją wywieraną przez rebeliantów i terrorystów, przy czym zamachy bombowe i ataki terrorystyczne są przeprowadzane niemal codziennie; podkreśla, że instytucje demokratyczne są nadal słabe, a ramy wyborcze niestabilne; ubolewa, że prawa człowieka, zwłaszcza kobiet i dzieci, są nieustannie zagrożone; podkreśla, że brak infrastruktury i wzrost liczby osób powracających do Afganistanu z państw ościennych wciąż stanowią zagrożenie dla postępu gospodarczego i społecznego osiągniętego do tej pory;
  5. docenia wysiłki i poświęcenie społeczności międzynarodowej, które pozwoliły zadbać o bezpieczeństwo w Afganistanie podczas trwającej ponad dziesięć lat operacji pod kryptonimem „Enduring Freedom” i misji ISAF w Afganistanie, podczas których

zginęło ponad 3500 żołnierzy; z zadowoleniem przyjmuje prowadzoną przez NATO od 1 stycznia 2015 r. misję *Resolute Support* realizowaną przez 39 państw, której celem jest szkolenie afgańskich sił bezpieczeństwa i instytucji, a także doradzanie i pomoc im; przypomina, że afgańskie krajowe siły bezpieczeństwa (ANSF) ponoszą pełną odpowiedzialność za operacje bojowe przejęte od ISAF z dniem 1 stycznia 2015 r.;

6. jest głęboko przekonany, że integracyjny proces pokojowy i proces pojednania wypracowany i prowadzony przez Afgańczyków jest jedyną właściwą drogą do trwałego rozwiązania konfliktu; z zadowoleniem odnotowuje inicjatywy Afganistanu na rzecz pokoju, takie jak proces kabulski na rzecz współpracy w zakresie pokoju i bezpieczeństwa; potwierdza zdecydowane zaangażowanie UE na rzecz wsparcia wszelkich inicjatyw prowadzących do pokoju, bezpieczeństwa i stabilności w Afganistanie;
7. podkreśla znaczenie Afganistanu dla stabilności w regionie; podkreśla, że bezpieczeństwo, stabilność i dobrobyt Afganistanu mają kluczowe znaczenie dla pokoju i stabilności w całym regionie; ponownie podkreśla w tym kontekście znaczenie partnerów regionalnych, takich jak kraje Azji Środkowej, Iran, Chiny, Indie i Pakistan; zachęca je do konstruktywnej współpracy w celu promowania wiarygodnego i zorientowanego na wyniki procesu negocjacji bez warunków wstępnych; wyraża poparcie dla procesu „Serce Azji”, zapoczątkowanego w Stambule w 2012 r., którego celem jest budowa stabilności i dobrobytu w regionie;
8. ponownie podkreśla, że społeczność międzynarodowa musi kontynuować swoje zaangażowanie w Afganistanie i przyczyniać się do odbudowy kraju, rozwoju gospodarki i przeciwstawiania się terroryzmowi; w tym kontekście jest podbudowany zobowiązaniami podjętymi przez społeczność międzynarodową podczas międzynarodowej konferencji brukselskiej w sprawie Afganistanu, podczas której zadeklarowano wsparcie w wysokości ok. 13,6 mld EUR do 2020 r.;
9. uważa, że brak bezpieczeństwa i powszechna korupcja stanowią dwa największe wyzwania utrudniające normalne funkcjonowanie i rozwój Afganistanu; ponownie stwierdza, że sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w Afganistanie uległa pogorszeniu, a ataki terrorystyczne nasiliły się; jest zaniepokojony trwającą ekspansją terytorialną talibów oraz powstaniem Państwa Islamskiego Prowincji Chorasán i wzmocnieniem ugrupowań terrorystycznych Al-Kaidy; uznaje, że Państwo Islamskie Prowincji Chorasán może w bliskiej przyszłości stać się największym zagrożeniem dla bezpieczeństwa w Afganistanie;
10. wyraża głębokie zaniepokojenie powstaniem Państwa Islamskiego Prowincji Chorasán jako najnowszego elementu przyczyniającego się do rosnącej niestabilności krajobrazu bezpieczeństwa w Afganistanie; podkreśla, że oprócz bastionu na wschodzie kraju (Nangarhar) próbuje ono umocnić swoją obecność na północy kraju z pomocą Islamskiego Ruchu Uzbekistanu (IMU); podkreśla, że w razie powodzenia tych działań zostaną stworzone warunki sprzyjające napływowi zagranicznych bojowników w miarę ich wypierania z Iraku i Syrii wskutek porażek militarnych Państwa Islamskiego w tych dwóch krajach;
11. podkreśla znaczenie prawdziwego procesu wewnętrznego pojednania; wzywa UE, by aktywnie wspierała kierowany przez Afgańczyków program rozbrojenia, demobilizacji i

reintegracji byłych rebeliantów; podkreśla potrzebę zwalczania radykalizacji, ekstremizmu i rekrutacji do organizacji terrorystycznych; przypomina, że zajęcie się podstawowymi przyczynami wyżej wymienionych problemów wiąże się z tworzeniem zachęt do rozwoju gospodarczego i wzrostu dla ogółu społeczeństwa;

12. podkreśla, że zwalczanie terroryzmu i jego finansowania jest kluczowym elementem tworzenia środowiska sprzyjającego bezpieczeństwu w Afganistanie; podkreśla potrzebę wzmocnienia potencjału afgańskich krajowych sił bezpieczeństwa, do czego w znacznym stopniu przyczynia się prowadzona przez NATO misja *Resolute Support*, skupiająca się na szkoleniach, doradztwie i pomocy; wyraża uznanie dla wielkiej ofiarności afgańskich krajowych sił bezpieczeństwa, które co roku ponoszą ogromne straty w walce z rebeliantami; przypomina o rocznym wkładzie społeczności międzynarodowej w wysokości około 1 mld USD na utrzymanie finansowania afgańskich krajowych sił bezpieczeństwa do 2020 r.;
13. potępia niedawne ataki terrorystyczne w Afganistanie, w szczególności samobójczy atak bombowy w szyickim meczecie Imama Zamana w Kabulu w dniu 20 października 2017 r. oraz atak na prywatną telewizję Shamshad w Kabulu w dniu 7 listopada 2017 r.; zwraca uwagę, że do obydwu ataków przyznało się Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie; wyraża zaniepokojenie pogarszającą się sytuacją humanitarną oraz wysoką liczbą ofiar wśród ludności cywilnej w wyniku ataków terrorystycznych;
14. podkreśla znaczenie Umowy o współpracy na rzecz partnerstwa i rozwoju między UE i Afganistanem, która jest pierwszą umową między obiema stronami; ufa, że stosowanie umowy wzmocni stosunki i współpracę dwustronną w dziedzinie praw człowieka, zwłaszcza praw kobiet i dzieci, praworządności, zdrowia, rozwoju obszarów wiejskich, edukacji, nauki i technologii, walki z korupcją, praniem brudnych pieniędzy, finansowaniem terroryzmu, przestępczością zorganizowaną i narkotykami, a także współpracy w zakresie migracji;
15. popiera przedstawioną w dniu 24 lipca 2017 r. nową strategię UE wobec Afganistanu, która stanowi próbę kompleksowego podjęcia wyzwań stojących przed Afganistanem, skupiając się na promowaniu pokoju, stabilności i bezpieczeństwa regionalnego, umacnianiu demokracji, praworządności i praw człowieka oraz propagowaniu dobrych rządów i wzmocnianiu pozycji kobiet, a także wspieraniu rozwoju gospodarczego i ludzkiego oraz rozwiązywaniu problemów związanych z migracją;
16. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie rządu jedności narodowej do realizacji priorytetów zapisanych w Afgańskich ramach pokoju i rozwoju narodowego w celu osiągnięcia samowystarczalności, zwłaszcza poprzez zmniejszenie uzależnienia od pomocy zewnętrznej i zapewnienie możliwości gospodarczych ludności; zdecydowanie wzywa rząd jedności narodowej do zajęcia się palącymi kwestiami korupcji, złego zarządzania, odpadów, handlu narkotykami i bezpieczeństwa ludności;
17. wyraża zaniepokojenie rosnącym nawrotem przemocy wobec kobiet oraz usunięciem przepisów dotyczących kobiet i ich praw w Afganistanie; wzywa afgański parlament i rząd jedności narodowej do uchylecia wszystkich ustaw zawierających elementy, które dyskryminują kobiety, co narusza międzynarodowe traktaty podpisane przez Afganistan;

18. wzywa rządy Afganistanu i Pakistanu do wspólnej pracy nad kwestiami bezpieczeństwa i terroryzmu oraz zachęca do wymiany informacji wywiadowczych i współpracy w celu zwalczania terrorystów i ekstremistów po obu stronach granicy; zwraca uwagę na problem schronień grup rebeliantów w Pakistanie, którym muszą się zająć władze w Islamabadzie;
19. przyjmuje do wiadomości działania czterostronnej grupy koordynacyjnej ds. Afganistanu, w skład której wchodzi Stany Zjednoczone, Chiny, Afganistan i Pakistan, ustanowionej w grudniu 2015 r.; docenia dotychczasowe wysiłki w postaci planu działania mającego na celu ułatwienie bezpośrednich rozmów między rządem jedności narodowej a talibami; ubolewa jednak, że w tym zakresie nie poczyniono żadnych konkretnych postępów skutkujących wypracowaniem i prowadzonym przez Afgańczyków procesem przywrócenia pokoju i pojednania;
20. ponownie podkreśla znaczenie dialogu i współpracy z Afganistanem w kwestiach migracji, w tym powrotów i readmisji, zwalczania przemytu migrantów i handlu ludźmi; podkreśla znaczenie pełnego wdrożenia umowy „Wspólna droga naprzód” między UE a Afganistanem oraz porozumień dwustronnych z państwami członkowskimi;
21. wyraża głębokie zaniepokojenie ogromnym wzrostem liczby przesiedleńców wewnętrznych w 2016 r., kiedy to doszło do ponad 653 000 nowych przesiedleń, co może doprowadzić do kryzysu humanitarnego na masową skalę; zachęca wszystkie zaangażowane strony do zapewnienia pomocy tym bezbronnym Afgańczykom i wzywa rząd jedności narodowej do pomocy w ich reintegracji ze społeczeństwem afgańskim; podkreśla, że według szacunków władz afgańskich, agencji ONZ i innych agencji humanitarnych ponad 9,3 mln osób będzie potrzebowało pomocy humanitarnej do końca 2017 r.;
22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Afganistanu.